

अद्भ्यःसमुद्रेभ्यःस्तोकाःवर्षविंदवःसंक्षयेप्रलयेएकार्णवे सायुज्यैक्यं ॥७५॥ रूपंज्योतिरितिद्वाभ्यांश्लोकाभ्यांसर्वस्यब्रह्मप्रभवत्वंब्रह्मप्रलयत्वंचोक्तंइहसर्वस्मादन्यद्ब्रह्मणोरूपंविबिन्क्ति दिव्येति दिविहा
र्दाकाशेभवौदिव्यौशुद्धाशुद्धसत्वप्रधानायांमूलप्रकृतौमायाविद्याख्यायांचित्प्रतिबिंबावितियावत् तौचतावाटतौदिव्याटतौईश्वरजीवौ अथापिमानसौमनस्येवशास्तृशास्यभावेनाभिक्यक्तौद्वौसुपर्णौपक्षिव
दुपाध्यसंगिनौ तयोरधिष्ठेयाःसप्तपिप्पलाअश्वत्थाः वाचाशाखाःवाङ्मात्रेणशाखावत् स्वेआकाशेशेरतेतेशाखाः शाखाःस्वशयाइतियास्कः वाचारंभणंविकारइतिश्रुतेरनृताइत्यर्थः महदहंकारपंचतन्मात्रा
ख्याःप्रकृतीमानसौप्राणक्तौ ताभ्यांसहैकादश तथादशइंद्रियाणितेषामेकादशानांगोप्ताः गोप्तेतिपाठेएकवचनमार्थं तानिहिसंसारजाश्वत्थमूलावासनावर्धयन्ति केतेदश येपुरंपांचभौतिकंशरीरंधारयन्ति तेभ्य

अद्भ्यःस्तोकायांतियथापृथक्कंताभिश्चैक्यंसंक्षयेयांतिभूयः ॥ एवंविद्वान्प्रभवंचाप्ययंचमत्वाभूतानांतवसायुज्यमेति ॥ ७५ ॥ दिव्याटतौमानसौद्वौसुपर्णौ
वाचाशाखाःपिप्पलाःसप्तगोपाः ॥ दशाप्यन्येयेपुरंधारयन्तित्वयासृष्टास्त्वंहितेभ्यःपरोहि ॥ ७६ ॥ भूतंभव्यंभविताचाप्यधृष्यंत्वत्संभूताभुवनानीहविश्वा ॥
भक्तंचमांभजमानंभजस्वमारीरिपोमामहिताहितेन ॥ ७७ ॥ आत्मानंत्वामात्मनोनव्यबोधंविद्वानेवंगच्छतिब्रह्मशुक्रं ॥ अस्तौषंत्वांतवसंमानमिच्छन्विचि
न्वन्वैसदृशंदेववर्य ॥ सुदुर्लभांदेहिवरान्ममेषानभिष्टुतःप्रविकार्षींश्चमायां ॥ ७८ ॥ व्यासउवाच तस्मैवरानचिंत्यात्मानीलकंठःपिनाकधृत् ॥ अर्हते
देवमुख्यायप्रायच्छदृषिसंस्तुतः ॥ ७९ ॥ श्रीभगवानुवाच मत्प्रसादान्मनुष्येषुदेवगंधर्वयोनिषु ॥ अप्रमेयबलात्मात्वंनारायणभविष्यसि ॥ ८० ॥ न
चत्वांप्रसहिष्यन्तिदेवासुरमहोरगाः ॥ नपिशाचानगंधर्वानयक्षानचराक्षसाः ॥ ८१ ॥ नसुपर्णास्तथानागानचविश्वेवियोनिजाः ॥ नकश्चित्त्वांचदेवोपिस
मरेषुविजेष्यति ॥ ८२ ॥ नशस्त्रेणनवज्जेणनाग्निनानचवायुना ॥ नचार्द्रेणनशुष्केणत्रसेनस्थावरेणच ॥ ८३ ॥

श्वषड्विंशतेरन्यःपरमात्मासप्तविंशस्त्वमसीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ भूतमिति संभूतासंभूतानि विश्वाविश्वानि उभयत्रसुपश्रुतांदसोडादेशः भजस्वइष्टकामपूरणेनपालय मारीरिषःमाहिंसीःमां केन अहिताहितेन अ
हितानांकामादीनांआहितंआधानंमच्चेतसिप्रवेशनंतेनेत्यर्थः ॥ ७७ ॥ आत्मानमिति आत्मनोजीवस्यआत्मानंनिरुपाधिसत्वरूपंप्रत्यंच अतएवानन्यबोधनास्तिअन्योहंकारादिर्बोधोयस्मिंस्तमन्यबोधं अन
न्यभावमितिपाठेपिसएवार्थः एतादृशंत्वांविद्वान् शुक्रंउपाध्यसंपर्कान्निवयंब्रह्मगच्छतिप्राप्नोतिउपाधिप्रहाणेन अहंतुअहंकारविशिष्टस्त्वशंभोःसंमानंअर्चनंकर्तुंइच्छंस्त्वामस्तौषंस्तुतवानस्मि कीदृशं
सदृशंस्तुतियोग्यंत्वांविचिन्वन्अन्वेषयन् स्वदृषमितिपाठेस्वधर्मरूपंस्वधर्मप्राप्यं हेदेववर्यइशस्यापित्वंदुरधिगमइत्यर्थः मायांचप्रविकार्षीःप्रकर्षेणविकृतवानसि तामामुद्दिश्यमाप्रविकार्षीरित्यनुषंगेणान्व
यः ॥ ७८ ॥ अर्हतेयोग्यायकृषिणानारायणेनसंस्तुतः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ वियोनिजाःसिंहव्याघ्रादयः ॥ ८२ ॥ त्रसेनजंगमेन ॥ ८३ ॥